

II

(Nezakonodajni akti)

SKLEPI

RESOLUCIJA EVROPSKEGA PARLAMENTA (EU) 2020/1836

z dne 14. maja 2020

o razrešnici glede izvrševanja proračuna agencij Evropske unije za proračunsko leto 2018: uspešnost, finančno poslovanje in nadzor

EVROPSKI PARLAMENT,

- ob upoštevanju sklepov o razrešnici glede izvrševanja proračuna agencij Evropske unije za proračunsko leto 2018,
- ob upoštevanju poročila Komisije o nadaljnjem ukrepanju na podlagi razrešnice za proračunsko leto 2017 (COM(2019) 334),
- ob upoštevanju letnega poročila Računskega sodišča o agencijah EU za proračunsko leto 2018, skupaj z odgovori agencij ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju pregleda št. 07/2019 Računskega sodišča „Poročanje o trajnostnosti – pregled stanja v institucijah in agencijah EU“ (hiter pregled primera), ki je bil objavljen 12. junija 2019,
- ob upoštevanju Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 ⁽²⁾ in zlasti člena 1(2) in člena 208,
- ob upoštevanju Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 ⁽³⁾ in zlasti členov 68 in 70,
- ob upoštevanju Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 1271/2013 z dne 30. septembra 2013 o okvirni finančni uredbi za organe iz člena 208 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ in zlasti člena 110,
- ob upoštevanju Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/715 z dne 18. decembra 2018 o okvirni finančni uredbi za organe, ustanovljene na podlagi PDEU in Pogodbe Euratom, iz člena 70 Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾ in zlasti člena 105,
- ob upoštevanju člena 100 in Priloge V Poslovnika,
- ob upoštevanju mnenj Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve in Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve,
- ob upoštevanju poročila Odbora za proračunski nadzor (A9-0079/2020),

⁽¹⁾ UL C 417, 11.12.2019, str. 1.⁽²⁾ UL L 298, 26.10.2012, str. 1.⁽³⁾ UL L 193, 30.7.2018, str. 1.⁽⁴⁾ UL L 328, 7.12.2013, str. 42.⁽⁵⁾ UL L 122, 10.5.2019, str. 1.

- A. ker ta resolucija za vsak organ iz člena 208 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 in člena 70 Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 vsebuje horizontalne pripombe, ki spremljajo sklepe o razrešnici v skladu s členom 110 Delegirane uredbe (EU) št. 1271/2013 in členom 3 Priloge V Poslovnika Parlamenta;
- B. ker organ za podelitev razrešnice med postopkom podelitve razrešnice poudarja pomen nadaljnje krepitve koncepta smotrnostne priprave proračuna, odgovornosti institucij Unije in dobrega upravljanja človeških virov;
1. poudarja, da agencije znatno vplivajo na politike, odločanje ter izvajanje programov na področjih, ki so ključnega pomena za evropske državljane, kot so varnost, zaščita, zdravje, raziskave, gospodarske zadeve, svoboda in pravosodje; ponovno opozarja na pomen nalog, ki jih opravljajo agencije, in na njihov neposredni vpliv na vsakdanje življenje državljanov Unije; ponavlja tudi pomen neodvisnosti agencij, zlasti neodvisnost regulativnih agencij in agencij z nalogo neodvisnega zbiranja informacij; želi spomniti, da so bile agencije ustanovljene predvsem zato, da bodo upravljale sisteme Unije, omogočale izvajanje evropskega enotnega trga in pripravljale neodvisne tehnične ali znanstvene ocene; v zvezi s tem pozdravlja dejansko skupno uspešnost agencij;
  2. pozdravlja viden napredek, ki so ga agencije dosegle pri svojih prizadevanjih za odziv na zahteve in priporočila, izražene v letnih postopkih razrešnice; z zadovoljstvom ugotavlja, da je po navedbah iz letnega poročila Računskega sodišča o agencijah Unije za proračunsko leto 2018 (v nadaljnjem besedilu: poročilo Računskega sodišča) Računsko sodišče izdalo revizijsko mnenje brez pridržkov glede zanesljivosti izkazov vseh agencij; ugotavlja tudi, da je Računsko sodišče za vse agencije izdalo mnenje brez pridržkov o zakonitosti in pravilnosti prihodkov, povezanih z računovodskimi izkazi; ugotavlja, da je Računsko sodišče za vse agencije z izjemo Evropskega azilnega podpornega urada (EASO) izdalo mnenje brez pridržkov o zakonitosti in pravilnosti plačil, povezanih z računovodskimi izkazi; je seznanjen, da je za EASO Računsko sodišče izdalo mnenje s pridržkom v zvezi s svojimi ugotovitvami za proračunski leti 2016 in 2017 glede zakonitosti in pravilnosti plačil, vendar meni, da so razen učinkov proračunskih let 2016 in 2017 plačila EASO, povezana z letnimi računovodskimi izkazi za leto, ki se je končalo 31. decembra 2018, v vseh pomembnih vidikih zakonita in pravilna; priznava stalni napredek, ki ga je EASO dosegel pri izvajanju reform in načrtov popravnih ukrepov;
  3. je seznanjen, da so proračuni 32 decentraliziranih agencij Unije v letu 2018 znašali približno 2 590 000 000 EUR v odobritvah za prevzem obveznosti, kar predstavlja povečanje za približno 10,22 % v primerjavi z letom 2017, in 2 360 000 000 EUR v odobritvah plačil, kar prikazuje povečanje za 5,13 % v primerjavi z letom 2017; ugotavlja tudi, da se je od 2 360 000 000 EUR približno 1 700 000 000 EUR financiralo iz splošnega proračuna Unije, kar predstavlja 72,16 % skupnih sredstev za agencije v letu 2018 (72,08 % v letu 2017); se zaveda tudi, da se je približno 657 000 000 EUR financiralo s pristojbinami in taksami ter z neposrednimi prispevki sodelujočih držav;
  4. želi spomniti na svoj poziv za racionalizacijo in pospešitev postopka razrešnice, da bi se o podelitvi razrešnice odločalo v letu, ki neposredno sledi letu, za katero se razrešnica podeljuje, in bi se postopek zaključil v letu, ki sledi zadevnemu obračunskemu letu; v zvezi s tem pozdravlja pozitivna prizadevanja in dobro sodelovanje z mrežo agencij Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: mreža) in posameznimi agencijami ter zlasti Računskim sodiščem, kar kaže na jasen potencial za racionalizacijo in pospešitev postopka z njihove strani; ceni doslej doseženi napredek in poziva vse ustrezne akterje, naj nadaljujejo svoja prizadevanja za nadaljnji napredek v postopku;

Glavna tveganja in priporočila, ki jih je ugotovilo Računsko sodišče

5. z zadovoljstvom ugotavlja, da Računsko sodišče v svojem poročilu meni, da je skupno tveganje za zanesljivost izkazov agencij, ki temeljijo na mednarodno sprejetih računovodskih standardih, nizko, pa tudi, da je v preteklosti prišlo zgolj do manjšega števila pomembnih napak; ugotavlja pa, da vedno več sporazumov o prenosu pooblastil, s katerimi Komisija dodeli posebne dodatne naloge in prihodke agencijam, pomeni izziv glede doslednosti in preglednosti pri obravnavi zaključnih računov agencij;

6. ugotavlja, da Računsko sodišče v svojem poročilu navaja, da je splošno tveganje za zakonitost in pravilnost prihodkov, povezanih z računovodskimi izkazi agencij, za večino agencij nizko, za agencije, ki se delno financirajo iz lastnih sredstev in za katere se pri zaračunavanju in pobiranju pristojbin in prispevkov gospodarskih subjektov ali sodelujočih držav uporabljajo posebni predpisi, pa srednje; ugotavlja tudi, da Računsko sodišče skupno tveganje za zakonitost in pravilnost z izkazi povezanih transakcij agencij ocenjuje kot srednje ter da se po posameznih proračunskih naslovih razlikuje in se giblje od nizkega do visokega; ugotavlja, da je tveganje za naslov I (odhodki za zaposlene) v splošnem nizko, za naslov II (upravni odhodki) se tveganje šteje za srednje, za naslov III (odhodki iz poslovanja) pa se šteje za nizko do visoko, odvisno od zadevne agencije in narave njihovih odhodkov iz poslovanja; poudarja, da viri z visokim tveganjem običajno izhajajo iz javnih naročil in plačil nepovratnih sredstev, ki jih bo treba upoštevati, ko se bo Računsko sodišče odločalo za vzorec prihodnjih pregledov in revizij;
7. ugotavlja, da iz poročila Računskega sodišča izhaja, da je tveganje za dobro finančno poslovanje srednje in prisotno predvsem na področjih informacijske tehnologije (IT) in javnih naročil; obžaluje, da področji IT in javnih naročil ostajata podvrženi napakam; ponovno poziva Komisijo, naj zagotovi dodatno usposabljanje in izmenjavo dobre prakse za skupine agencij za javna naročila;
8. poudarja, da ločitev upravnih struktur in postopkov za vsako agencijo pomeni tveganje za upravno neučinkovitost, in poziva agencije, naj okrepijo tematsko združevanje in sodelovanje v skladu s svojimi področji politike in zagotovijo usklajevanje in učinkovito delitev virov; poziva agencije, naj si dodatno prizadevajo za povečanje obsega svojih skupnih storitev in tako izboljšajo uspešnost in stroškovno učinkovitost svojih postopkov;
9. poudarja težavo, kjer dvojni operativni in upravni sedež agencijam ne nudi operativne dodane vrednosti, in spodbuja agencije k nadaljnjim ukrepom za omejitev neučinkovitosti; spodbuja agencije k skupni uporabi prostorov, pri tem pa naj se osredotočajo na svoja posebna področja politike; ugotavlja, da je Komisija odgovorna za pripravo predlogov o možnih združitvah, zaprtjih in/ali prenosih nalog;
10. na podlagi poročila Računskega sodišča ugotavlja, da je po pripombah iz prejšnjih let in zaradi znanega razvoja politike Unije na nekaterih področjih, tveganje, opredeljeno v zvezi s stopnjo sodelovanja držav članic, za nekatere agencije, in sicer Evropsko agencijo za mejno in obalno stražo (Frontex), EASO in Evropsko agencijo za kemikalije (ECHA), visoko; ponovno poziva Komisijo, naj ta vprašanja uvrsti na dnevni red Sveta, da bi se okrepiło sodelovanje držav članic;
11. priznava, da je učinkovito, uspešno in brezhibno delo agencij tesno povezano z ustreznim ravno financiranjem za kritje operativnih in upravnih dejavnosti;

Upravljanje proračuna in finančno poslovanje

12. je seznanjen z odgovorom mreže v podporo povabilu Parlamenta, naj institucijam Unije v okviru pogajanj o večletnem finančnem okviru za obdobje po letu 2020 posreduje konstruktivne povratne informacije, in ugotavlja, da so bile vse agencije pozvane, naj opravijo analizo predloga Komisije za večletni finančni okvir za obdobje 2021–2027; priznava velik pomen večletnega finančnega okvira za pripravo proračuna agencij in jih spodbuja, naj poleg obstoječih proračunskih prispevkov Unije še naprej raziskujejo nove vire financiranja;
13. ugotavlja, da revidirana poročila o izvrševanju proračuna nekaterih agencij niso enako podrobna kot pri večini drugih agencij, kar kaže, da agencije potrebujejo jasne smernice za poročanje o proračunu; priznava prizadevanja za zagotovitev skladnosti pri predstavljanju računovodskih izkazov in poročanju o njih; tudi v tem letu opaža neskladje pri informacijah in dokumentih, ki jih razkrijejo agencije, zlasti v zvezi s številkami za uslužbenca, tudi v poročilih o kadrovskega načrtu (zasedena delovna mesta ali največje število odobrenih mest v proračunu Unije); je seznanjen z odgovorom mreže, da upošteva smernice Komisije, ki so bile revidirane zaradi Delegirane uredbe (EU) 2019/715 in sprejete 20. aprila 2020; poleg tega ponovno poziva Komisijo, naj v prihodnjih letih organu za podelitev razrešnice samodejno predloži uradni proračun (v odobritvah za prevzem obveznosti in odobritvah plačil) in število zaposlenih (kadrovski načrt, pogodbeni uslužbenci in napoteni nacionalni strokovnjaki na dan 31. decembra zadevnega leta) za 32 decentraliziranih agencij;

Uspešnost

14. spodbuja agencije in Komisijo, naj dodatno razvijejo in uporabljajo načelo smotrnostne priprave proračuna, si dosledno prizadevajo za najučinkovitejše načine za zagotavljanje dodane vrednosti ter preučijo morebitne izboljšave učinkovitosti v zvezi z upravljanjem virov; je seznanjen s predlogom Računskega sodišča, da bi se z objavo proračunov agencij po dejavnostih omogočilo povezovanje virov z dejavnostmi, za katere se uporabijo, ter olajšalo dodelitev proračunskih sredstev, zagotovilo učinkovitost in omejilo nepotrebne odhodke;
15. z zadovoljstvom ugotavlja, da so agencije ustanovile mrežo kot platformo za sodelovanje med agencijami, da bi se izboljšala prepoznavnost agencij, opredelilo in spodbujalo povečanje učinkovitosti ter povečala dodana vrednost; priznava dodano vrednost mreže in njenega sodelovanja s Parlamentom ter pozdravlja prizadevanja pri usklajevanju, zbiranju in približevanju ukrepov ter informacij v korist institucij Unije; ceni tudi smernice, ki jih mreža zagotavlja agencijam pri njihovih prizadevanjih za optimizacijo zmogljivosti za načrtovanje, spremljanje in poročanje o rezultatih, proračunu in uporabljenih sredstvih;
16. z zadovoljstvom ugotavlja, da nekatere agencije uspešno sodelujejo glede na svoje tematske skupine (na primer agencije na področju pravosodja in notranjih zadev ⁽⁶⁾ ter evropski nadzorni organi ⁽⁷⁾); spodbuja druge agencije, naj povečajo sodelujejo, kadar koli je to mogoče, ne le pri vzpostavljanju skupnih storitev in sinergij, ampak tudi na skupnih področjih politike; ugotavlja, da večina agencij osredotoča prizadevanja na povečanje sinergij in skupno uporabo virov; ugotavlja, da je mreža pripravila spletni katalog skupnih storitev (predvsem na področju IT) in da je bil leta 2018 vzpostavljen pilotni program za spremljanje uporabe in koristi skupnih storitev, ki je bil leta 2019 razširjen na vse skupne storitve;
17. na podlagi poročila Računskega sodišča ugotavlja, da je bil leta 2018 dosežen zmeren napredek pri uvedbi sistema Sysper 2 (orodja za upravljanje človeških virov, ki ga je razvila Komisija), saj ga je leta 2018 naročilo še pet agencij; ugotavlja pa, da prihaja do razlik pri izvajanju, saj je projekt kompleksen, vsaka agencija pa ima tudi svoje posebnosti; zato poziva Komisijo, naj pomaga in zagotovi, da se bo orodje dobro uporabljalo; ugotavlja tudi, da je bil zadovoljiv napredek dosežen pri uvajanju elektronskega javnega naročanja; vendar ugotavlja, da nekatere agencije še vedno uvajajo orodja za izdajanje elektronskih računov, ki jih je razvila Komisija;
18. izraža zaskrbljenost zaradi dejstva, da samo ena agencija Unije, Urad Evropske unije za intelektualno lastnino, objavlja poročilo o vzdržnosti; poziva vse agencije, naj v svoje informacije za poročanje v celoti vključijo vzdržnost, objavijo poročila o vzdržnosti, ki zajemajo delovanje organizacije in dejavnosti, ki se izvajajo, ter zagotovijo zanesljivost poročanja o vzdržnosti s pomočjo revizij;
19. poudarja, da morajo agencije Unije pri opravljanju svojih dejavnosti posebno pozornost nameniti zagotavljanju skladnosti s pravom Unije, spoštovanju načela sorazmernosti ter upoštevanju temeljnih načel notranjega trga;
20. spodbuja agencije, naj še naprej razvijajo dosledno politiko za digitalizacijo svojih storitev;

Kadrovska politika

21. ugotavlja, da je 32 decentraliziranih agencij leta 2018 zaposlovalo 7 626 uradnikov, začasnih uslužbencev, pogodbenih uslužbencev in napotenih nacionalnih strokovnjakov (7 324 v letu 2017), kar predstavlja povečanje za 3,74 % v primerjavi s prejšnjim letom;
22. ugotavlja, da je leta 2018 na ravni višjega vodstva šest agencij doseglo uravnoteženo zastopanost spolov, dobro ravnovesje je bilo doseženo v štirih, v štirinajstih pa ni bilo uravnotežene zastopanosti spolov (v eni so te položaje zasedali samo moški); poziva agencije, naj si močnejše prizadevajo za uravnoteženo zastopanost spolov med vodstvenim kadrom;

⁽⁶⁾ Evropska agencija za mejno in obalno stražo (Frontex), Agencija Evropske unije za operativno upravljanje obsežnih informacijskih sistemov s področja svobode, varnosti in pravice (eu-LISA), Evropski azilni podporni urad (EASO), Evropski inštitut za enakost spolov (EIGE), Evropski center za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami (EMCDDA), Agencija Evropske unije za usposabljanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (CEPOL), Agencija Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol), Agencija Evropske unije za temeljne pravice (FRA), Agencija Evropske unije za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah (Eurojust).

⁽⁷⁾ Evropski bančni organ (EBA), Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA), Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA).

23. ugotavlja tudi, da so leta 2018 na ravni upravnega odbora tri agencije dosegle uravnoteženo zastopanost spolov, dobro ravnovesje je bilo doseženo v šestih, v enaindvajsetih pa ni bilo uravnotežene zastopanosti spolov (v eni so te položaje zasedali samo moški); poziva države članice in ustrezne organizacije, ki sodelujejo v upravnih odborih, naj pri imenovanju predstavnikov v te organe upoštevajo potrebo po boljši uravnoteženosti spolov;
24. ugotavlja, da je samo ena agencija, Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA), poročala o uravnoteženi zastopanosti spolov tako pri višjem vodstvu kot v upravnem odboru; pozdravlja ta dosežek in spodbuja druge agencije, naj sledijo temu dobremu zgledu;
25. je seznanjen z informacijami agencij o uravnoteženi zastopanosti spolov pri višjem vodstvenem kadru in v upravnem odboru ter s pripombami nekaterih agencij, da razen izvršnega direktorja nimajo višjega vodstva; v zvezi s tem poziva, naj agencije v prihodnje posredujejo podatke za vse kategorije vodstvenega osebja;
26. spodbuja agencije, naj oblikujejo dolgoročno kadrovsko politiko, ki bo obravnavala ravnovesje med poklicnim in zasebnim življenjem zaposlenih, vseživljenjsko usmerjanje in poklicni razvoj, uravnoteženo zastopanost spolov, delo na daljavo, nediskriminacijo, geografsko uravnoteženost ter zaposlovanje in vključevanje invalidov;
27. na podlagi zaključkov iz poročila Računskega sodišča ugotavlja, da je bilo leta 2017 po hitrem pregledu tega, kako agencije uresničujejo zavezo, da bodo v obdobju 2014–2018 zmanjšale število zaposlenih v kadrovskih načrtih za 5 %, ugotovljeno, da so izvedle predvideno zmanjšanje, čeprav je pri tem prišlo do manjše zamude;
28. ugotavlja, da se nekatere agencije soočajo z izzivi zaradi premalo zaposlenih, zlasti kadar se jim dodeljujejo nove naloge, ne da bi se za njihovo izvajanje zaposlili dodatni uslužbenci in da je organ za podelitev razrešnice zaskrbljen predvsem zaradi težav, s katerimi se nekatere agencije soočajo pri zaposlovanju usposobljenega osebja v določenih razredih, saj te ovirajo splošno uspešnost agencij in zahtevajo zaposlovanje zunanjih uslužbencev;
29. je seznanjen z ukrepi za vzpostavitev okolja brez nadlegovanja, ki so jih sprejele agencije, na primer dodatno usposabljanje za uslužbence in vodstvo ter imenovanje zaupnih svetovalcev; spodbuja agencije, ki še niso uvedle teh ukrepov, naj to storijo; spodbuja agencije, ki so prejele pritožbe zaradi nadlegovanja, naj jih prednostno obravnavajo;
30. ugotavlja, da agencije stalno spremljajo in ocenjujejo število zaposlenih in potrebe v smislu dodatnih kadrovskih in finančnih virov, po potrebi pa vložijo ustrezne zahteve; priznava, da bi moral za te zahteve veljati širši medinstitucionalni proces, da bo raven sredstev ustrezala nalogam in pristojnostim agencij;
31. poudarja, kako pomembna je politika za dobro počutje uslužbencev; poudarja, da bi morale agencije uslužbencem zagotoviti dostojne in visokokakovostne delovne pogoje;
32. na podlagi poročila Računskega sodišča ugotavlja, da plačila v revizijskih vzorcih kažejo trend, da se pomanjkanje lastnega osebja nadomešča z zunanjimi uslužbenci (zlasti svetovalci IT), ki delajo v prostorih agencije po pogodbah na podlagi porabljenega časa in sredstev, in začasnimi uslužbenci; ugotavlja, da je pet agencij uporabljalo agencijske delavce, ki jih zagotavljajo registrirane agencije za začasno delo, vendar ni upoštevalo vseh pravil iz Direktive 2008/104/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁸⁾ in ustreznega nacionalnega prava (na primer glede delovnih pogojev za agencijske delavce); ugotavlja, da so tri agencije uporabljale pogodbe o zagotavljanju storitev IT in drugih svetovalnih storitev, ki so bile oblikovane in/ali izvedene na način, ki bi lahko v praksi privedel do uporabe začasnih agencijskih delavcev namesto zagotavljanja natančno opredeljenih storitev ali proizvodov v skladu z zahtevami iz Direktive 2008/104/ES, kadrovskih predpisov ter socialnih in zaposlitvenih pravil, zaradi česar bi bile te agencije izpostavljene pravnim tveganjem in tveganjem za ugled; poziva mrežo, naj sprejme splošno politiko, po kateri stalnih uslužbencev ne bo nadomeščala z dražjimi zunanjimi svetovalci;
33. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da je Računsko sodišče ugotovilo, da agencijski delavci v nekaterih agencijah delajo pod slabšimi pogoji kot delavci, neposredno zaposleni pri agenciji; ugotavlja, da je treba v skladu z Direktivo 2008/104/ES in več nacionalnimi delovnimi zakoniki za agencijske delavce zagotoviti enake delovne pogoje, kot jih imajo delavci, ki jih podjetje zaposli neposredno; poziva zadevne agencije, naj analizirajo delovne pogoje svojih agencijskih delavcev in zagotovijo, da so v skladu z evropskim in nacionalnim delovnim pravom;

⁽⁸⁾ Direktiva 2008/104/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o delu prek agencij za zagotavljanje začasnega dela (UL L 327, 5.12.2008, str. 9).

34. je seznanjen z zelo nizkim številom primerov prijavljanja nepravilnosti v agencijah Unije, kar vzbuja pomisleke o tem, da osebe ni seznanjeno z veljavnimi pravili ali da nima zaupanja v sistem; poziva, naj se politike za zaščito prijaviteljev nepravilnosti v vseh agencijah Unije uskladijo z Direktivo (EU) 2019/1937 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁹⁾; poziva agencije, naj učinkovito uporabljajo svoje uveljavljene notranje predpise ali smernice o prijavljanju nepravilnosti; prav tako poziva agencije, ki te predpise še vedno sprejemajo, naj to storijo brez nepotrebnega odlašanja;
35. poziva vse agencije, naj razkrijejo svojo stopnjo menjavanja uslužbencev in povprečno stopnjo odsotnosti z dela zaradi bolniškega dopusta ter jasno navedejo položaje, ki so na dan 31. decembra zadevnega leta dejansko zasedeni, da bi zagotovili primerljivost med agencijami;
36. znova poziva Komisijo, naj pregleda, kako se izračuna plačni koeficient za uslužbence v različnih državah članicah, da bi izboljšali geografsko uravnoteženost med uslužbenci agencij;
37. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da nizki korekcijski koeficienti, ki se uporabljajo za plačo osebja, ustvarjajo težke razmere, ki lahko ovirajo sposobnost agencije za učinkovito opravljanje vsakodnevnih nalog in povzročijo visoko stopnjo fluktuacije zaposlenih; poudarja, da bi morale agencije v državah, v katerih se uporablja nizek korekcijski koeficient, prejeti dodatno podporo Komisije pri izvajanju dopolnilnih ukrepov, da bi se, na primer z odpiranjem evropskih šol in drugih ustanov, povečala njihova privlačnost za sedanje in prihodnje uslužbence; poziva Komisijo, naj oceni vpliv in izvedljivost uporabe korekcijskih koeficientov za plače v prihodnosti;
38. ugotavlja, da večina agencij razpisov prostih delovnih mest ne objavlja na spletnem mestu Evropskega urada za izbor osebja (EPSO); je seznanjen s pomisleki agencij v zvezi z visokimi stroški prevajanja; v zvezi s tem pozdravlja medagencijski zaposlitveni portal, ki ga je uvedla in ga vzdržuje mreža, ter poziva vse agencije, naj izkoristijo platformo;
39. spodbuja agencije Unije, ki nimajo strategije o temeljnih pravicah, naj razmislijo o njenem sprejetju, vključno s sklicevanjem na temeljne pravice v kodeksu ravnanja, ki bi lahko opredeljeval dolžnosti uslužbencev in njihovo izobraževanje; priporoča, naj se izvajajo učinkovite politike preprečevanja in določijo postopki za reševanje težav zaradi nadlegovanja;

Javno naročanje

40. na podlagi poročila Računskega sodišča z zaskrbljenostjo ugotavlja, da so bile ugotovljene pomanjkljivosti v zvezi s pretirano odvisnostjo od pogodbenih izvajalcev, zunanjih svetovalcev in začasnih delavcev, uporabo neustreznih meril pri dodeljevanju naročil in sklepanjem pogodb z neobičajno nizkimi ponudniki brez razumne utemeljitve; ugotavlja, da je več agencij redne dejavnosti, občasno pa tudi osrednje poslovne dejavnosti, pogosto predajalo zunanjim izvajalcem, to pa je oslabilo notranje strokovno znanje in nadzor nad izvajanjem pogodb, določene pomanjkljivosti pa so bile ugotovljene tudi pri postopku javnega naročanja, kar utegne škoditi pošteni konkurenci in najboljši stroškovni učinkovitosti javnih naročil; priporoča, da se pri dodelitvi naročil doseže ustrezno razmerje med ceno in kvaliteto ter optimalna zasnova okvirnih pogodb, upravičena uporaba posredniških storitev ter uporaba podrobnih okvirnih pogodb; ugotavlja, da so bile določbe o zagotavljanju vzdrževanja IT in opreme v okvirnih pogodbah pri šestih agencijah pomanjkljive, saj so omogočale nakup artiklov, ki niso bili posebej omenjeni v pogodbi, zanje ni veljal prvotni konkurenčni postopek, prav tako pa so omogočale, da je izvajalec zaračunal pribitek na ceno artiklov, ki ga je kupil pri drugih dobaviteljih; ugotavlja, da agencije sicer nimajo pooblastil za spreminjanje osnovnih pogodbenih ureditev, vendar tudi pri predhodnih pregledih niso preverjale točnosti pribitkov, ki jih je zaračunaval pogodbeni izvajalec; poziva vse agencije in organe Unije, naj dosledno spoštujejo pravila javnega naročanja; poudarja, da je digitalizacija velika priložnost, da agencije povečajo učinkovitost in preglednost, tudi na področju javnih naročil; zato poziva vse agencije in organe, naj hitro dokončno oblikujejo in začnejo uporabljati elektronske javne razpise, elektronsko oddajo ponudb, elektronsko izdajanje računov in elektronske obrazce za javna naročila; poziva Komisijo in agencije, naj nujno uvedejo potrebne izboljšave v ekipah za oddajo javnih naročil, pri tem pa upoštevajo, da težave so in da jih je treba obravnavati sistemsko;

⁽⁹⁾ Direktiva (EU) 2019/1937 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2019 o zaščiti oseb, ki prijavijo kršitve prava Unije (UL L 305, 26.11.2019, str. 17).

41. meni, da morajo biti agencije, organi in institucije Unije za zgled na področju preglednosti; zato poziva, naj se objavijo vsi sezname naročil, oddanih s postopkom javnega naročanja, tudi tistih, katerih vrednost je pod zakonsko določenim pragom v višini 15 000 EUR;
42. ugotavlja, da se decentralizirane agencije in drugi organi skupaj z osmimi skupnimi podjetji Unije zavzemajo za večjo upravno učinkovitost in ekonomijo obsega s pogostejšo uporabo skupnih postopkov za oddajo javnih naročil; ugotavlja pa, da kljub obetavnemu trendu poskusi izvedbe skupnih postopkov za oddajo javnih naročil niso bili vedno uspešni, na primer zaradi nezadostne tržne analize;

Preprečevanje in obvladovanje nasprotij interesov ter preglednost

43. ugotavlja, da je bila 2. aprila 2019 na zahtevo Odbora za peticije organizirana delavnica z naslovom „Nasprotja interesov: integriteta, odgovornost in preglednost v institucijah in agencijah EU“, na kateri so bile predstavljene predhodne ugotovitve prihodnje študije o nasprotjih interesov in agencijah EU; obžaluje, da je bila študija, ki bi naj bila sprva predstavljena julija 2019, objavljena šele januarja 2020; ugotavlja, da študija ponuja celovit pregled in analizo politik za preprečevanje nasprotij interesov v različnih agencijah, prav tako pa vsebuje priporočila za boljši nadzor politik v zvezi z nasprotjem interesov v agencijah; poziva mrežo, naj organu za podelitev razrešnice poroča o razvoju dogodkov pri uporabi ter o morebitnih spremembah predpisov in politik v zvezi z nasprotjem interesov;
44. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da pozivu o objavi izjav o interesih članov upravnih odborov, vodilnih uslužbencev in napoteni strokovnjakov na svojih spletnih mestih niso sledile vse agencije in organi Unije; obžaluje, da nekatere agencije še zmeraj objavljajo izjave o odsotnosti nasprotja interesov; poudarja, da člani uprave in vodilni uslužbenci ne bi smeli sami potrjevati, da zanje ne velja nasprotje interesov; poziva, naj začnejo vse agencije uporabljati enoten vzorec izjav o interesih; poudarja, kako pomembno je ustanoviti neodvisen odbor za etiko, ki bi ocenjeval nasprotje interesov in pojav vrtljivih vrat v vseh institucijah, agencijah in drugih organih Unije; poziva države članice, naj poskrbijo, da bodo vsi napoteni strokovnjaki objavili svoje izjave o interesih in življenjepise na ustreznih spletnih mestih agencij;
45. znova poudarja, da se lahko zaradi premalo podrobne politike nasprotja interesov zmanjša verodostojnost agencije; vztraja, da je izhodišče za vse te politike redno posredovanje dovolj natančnih izjav o interesih; v zvezi s tem poudarja, da bi prehod na pozitivne izjave o interesih namesto izjav o odsotnosti interesov omogočil celovitejši nadzor; poudarja, da bi morale agencije Unije poleg tega vzpostaviti mehanizem za preverjanje nasprotja interesov, ki bi bil sorazmeren z velikostjo in funkcijo agencije;
46. poziva vse agencije, naj sodelujejo v medinstitucionalnem sporazumu o registru za preglednost v zvezi s predstavniki interesov, ki je trenutno predmet pogajanj med Komisijo, Svetom in Parlamentom;
47. obžaluje, da še vedno ni jasnih smernic ter usklajene politike o vprašanju vrtljivih vrat; poudarja, da je to vprašanje osrednjega pomena, zlasti pri agencijah, ki sodelujejo z industrijo; poziva Komisijo, naj poskrbi za strožja pravila, boljši nadzor in jasnejše smernice v zvezi z obdobjem mirovanja za uslužbence, ki zapustijo delovno mesto, pa tudi v zvezi z ukrepi, ki se nanašajo na pojav vrtljivih vrat;
48. pozdravlja dejstvo, da večina agencij (razen Prevajalskega centra za organe Evropske unije (CdT) in Agencije Evropske unije za operativno upravljanje obsežnih informacijskih sistemov s področja svobode, varnosti in pravice (eu-LISA) uporablja smernice za omogočanje dostopa javnosti do dokumentov; vendar ugotavlja, da namerava CdT sprejeti smernice, eu-LISA pa oblikovati notranja pravila za obravnavo zahtev za dostop do javnih dokumentov ter se zavzemala za njihovo sprejetje v letu 2020;
49. znova izraža zaskrbljenost nad tem, da so agencije, ki velik del prihodkov prejemajo v obliki pristojbin industrije, bolj izpostavljene tveganju za nasprotje interesov in njihovo strokovno neodvisnost; poziva agencije in Komisijo, naj zmanjšajo odvisnost od pristojbin industrije;
50. znova poziva agencije, naj začnejo izvajati celovito in horizontalno politiko o preprečevanju nasprotij interesov ter uporabijo politiko ECHA za neodvisnost kot najboljšo prakso in zgleden sistem za spremljanje in preprečevanje vseh nasprotij interesov; poziva vse agencije, naj ustanovijo svetovalni odbor za primere nasprotij interesov;

Notranje kontrole

51. se strinja s pripombo Računskega sodišča, da so agencije pri uporabi medinstitucionalnih sporazumov še vedno odgovorne za uveljavljanje načel javnega naročanja pri posebnih nakupih in da morajo notranje kontrole agencij zagotavljati, da se ta načela spoštujejo;
52. ugotavlja, da so odbori 29 agencij ob koncu leta 2018 sprejeli revidirani okvir Komisije za notranjo kontrolo in da je 15 agencij že poročalo tudi o njegovem izvajanju; poziva, naj vse agencije sprejmejo in začnejo izvajati okvir za notranjo kontrolo, da bi uskladile standarde notranje kontrole z najvišjimi mednarodnimi standardi in zagotovile, da se z notranjimi kontrolami uspešno in učinkovito podpira odločanje;
53. na podlagi poročila Računskega sodišča ugotavlja, da nekaj agencij nima vzpostavljene politike za opredeljevanje občutljivih funkcij in s tem povezanih kontrol za zmanjševanje tveganja (s katerimi bi zmanjšale tveganje zlorabe pooblastil, ki se prenesejo na osebe, in bi morale biti standardni element notranje kontrole); zato te agencije poziva, naj sprejmejo to politiko;

Druge pripombe

54. na podlagi poročila Računskega sodišča ugotavlja, da sta agenciji, ki sta imeli doslej sedež v Londonu (Evropski bančni organ (EBA) in Evropska agencija za zdravila (EMA)) leta 2019 zapustili Združeno kraljestvo in da njuni računovodski izkazi vključujejo postavke za stroške selitve; ugotavlja tudi, da se je Računsko sodišče v primeru EMA sklicevalo na razvoj dogodkov po podpisu pogodbe o zakupu in sodbo višjega sodišča Anglije in Walesa; je seznanjen s pogojno obveznostjo v višini 465 000 000 EUR, ki je ostala po sklenitvi nove podnajemne pogodbe, in z negotovostjo glede izgube vseh uslužbencev po preselitvi; poleg tega z zaskrbljenostjo ugotavlja, da se je Računsko sodišče v zvezi z obema agencijama sklicevalo tudi na morebitno zmanjšanje prihodkov zaradi izstopa Združenega kraljestva iz Unije;
55. pozdravlja pregled št. 07/2019 Računskega sodišča „Poročanje o trajnostnosti: pregled stanja v institucijah in agencijah EU“ (hiter pregled primera), ki je bil objavljeno 12. junija 2019; znova spominja na ugotovitve, da se zbrane ali objavljene informacije nanašajo predvsem na to, kako vodenje organizacije vpliva na trajnostnost (kot je notranja poraba papirja ali vode), ne pa na to, kako je organizacija trajnostnost upoštevala v svoji splošni strategiji in pri svojih dejavnostih; poudarja, da se s takšnim poročanjem, ki je osredotočeno na notranje vidike, ne zajamejo najbolj bistveni vidiki neke organizacije; poziva vse agencije, naj analizirajo škodljiv vpliv na trajnostnost, ki ga povzročajo njihove dejavnosti, to analizo pa začnejo strukturirano vključevati v svoja poročila o trajnostnosti;
56. odločno spodbuja agencije, naj izvajajo priporočila Računskega sodišča;
57. poudarja, da se morajo agencije nujno osredotočiti na razširjanje rezultatov raziskav in dela v širši javnosti, s slednjo pa se povezati tudi prek družbenih medijev in drugih medijskih kanalov, da bi se povečala ozaveščenost o njihovih dejavnostih; opozarja, da državljani v splošnem niso seznanjeni z dejavnostmi agencij, niti v državah članicah, v katerih imajo sedež; poziva agencije, naj učinkoviteje in pogosteje sodelujejo z njimi;
58. poudarja morebitne negativne posledice izstopa Združenega kraljestva iz Evropske unije za organizacijo, delovanje in računovodske izkaze agencij, zlasti kadar se zmanjšajo neposredni prispevki; poziva Komisijo, naj bo pri obravnavi preprečevanja in obvladovanja tveganja za agencije izjemno skrbna;
59. pozdravlja ustanovitev Evropskega organa za delo, katerega ustanovna uredba je bila predložena marca 2018 in ki je začel delovati oktobra 2019; poudarja, da je treba za njegovo ustanovitev predvideti dovolj finančnih sredstev; vztraja, da financiranja ni mogoče uresničiti s prerazporeditvijo sredstev, namenjenih drugim agencijam za zaposlovanje in socialne zadeve, in iz drugih proračunskih vrstic, in da Evropski organ za delo, ki je nov organ, za nemoteno delovanje potrebuje nova sredstva; zlasti poudarja, da se zaradi ustanovitve Evropskega organa za delo ne bi smeli zmanjšati viri in zmogljivosti mreže evropskih služb za zaposlovanje (EURES), ki ima ključno vlogo pri omogočanju mobilnosti državljanov Unije, iskalcem zaposlitve in delodajalcem, javnim zavodom za zaposlovanje, socialnim partnerjem in lokalnim organom pa nudi storitve in partnerstva; zato poudarja, da morajo biti proračunske vrstice za Evropski organ za delo in mrežo EURES tudi v prihodnje jasne in ločene;

60. poudarja, da bo Evropski organ za delo pomagal zagotoviti, da se bodo pravila Unije o mobilnosti delovne sile in usklajevanju sistemov socialne varnosti izvajala učinkovito in pravično, prav tako pa bo pomagal nacionalnim organom pri sodelovanju na področju izvrševanja teh pravil ter državljanom in podjetjem omogočal enostavnejše izkoriščanje prednosti notranjega trga; meni, da bi lahko štiri agencije Evropski center za razvoj poklicnega usposabljanja (Cedefop), Evropska fundacija za izboljšanje življenjskih in delovnih razmer (Eurofound), Evropska fundacija za usposabljanje (ETF) in Evropska agencija za varnost in zdravje pri delu (EU-OSHA), ki so sicer osredotočene predvsem na raziskave, uspešno podpirale dejavnosti Evropskega organa za delo in prispevale k njim;
  61. poudarja, da sta preglednost in ozaveščenost državljanov o agencijah bistvenega pomena za njihovo demokratično odgovornost; meni, da je enostavnost uporabe sredstev in podatkov agencije bistvenega pomena; zato poziva, naj se oceni, kako se podatki in viri trenutno prikazujejo in dajejo na voljo ter v kolikšni meri so za državljane zlahka opredeljivi, prepoznavni in uporabni;
  62. priporoča, naj se vse agencije osredotočijo na javno komuniciranje in obveščanje javnosti, saj državljani pogosto niso seznanjeni z njihovim obstojem in dejavnostmi;
  63. spodbuja agencije Unije, naj razmislijo o sprejetju strategije o temeljnih pravicah, vključno s sklicevanjem na temeljne pravice v kodeksu ravnanja, ki bi lahko opredeljeval dolžnosti uslužbencev in njihovo izobraževanje; spodbuja vzpostavitev mehanizmov, ki bodo omogočali, da se bodo vse kršitve temeljnih pravic odkrile in sporočile naprej, s tveganjem zanje pa se bo brez odlašanja seznanilo glavne organe zadevne agencije; spodbuja oblikovanje funkcije uradnika za temeljne pravice, ki bi odgovarjal neposredno upravnemu odboru (s čimer bi bila zagotovljena določena mera neodvisnosti do drugih uslužbencev), da bi zagotovili takojšnjo obravnavo groženj temeljnim pravicam, v organizaciji pa omogočili nenehno posodabljanje politike na področju temeljnih pravic; spodbuja razvoj rednega dialoga z organizacijami civilne družbe in ustreznimi mednarodnimi organizacijami o vprašanjih v zvezi s temeljnimi pravicami; spodbuja, da se skladnost s temeljnimi pravicami opredeli kot osrednji pogoj za sodelovanje posamezne agencije z zunanjimi akterji, zlasti člani državnih uprav, s katerimi poteka sodelovanje na operativni ravni;
  64. spodbuja vse agencije na področju pravosodja in notranjih zadev, naj razmislijo o registraciji v sistemu za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS), da bi izboljšale svojo okoljsko učinkovitost;
  65. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje agencijam, ki so vključene v ta postopek podelitve razrešnice, Svetu, Komisiji in Računskemu sodišču ter poskrbi za objavo v *Uradnem listu Evropske unije* (serija L).
-